

SLOVENSKI NAROD.

Škafje vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti i prejeman za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopen petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Rokopisi naj se involé frankirati. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvo naj se blagovoliho pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po vseslovenskem shodu.

II.

Za nas je vprašanje brez pomena, ima li naš list kaj zasluge, da se je vršil vseslovenski shod, ali ne? Takih zasluge si nikakor ne prilastujemo, in radi jih pripuščamo onim, ki s hlepno roko posezajo po njih, dasiravno oni nimajo najmanjše zasluge, da se je shod harmonično in čedno dokončal. Če bi se bil vršil po predpisih teh ljudi, bi se na shodu bili pretepavali in jeden drugega bi bili psovali! Da se je shod drugače vršil, to je ravno dokaz, da omenjeni ljudje nimajo vpljiva niti v Ljubljani niti drugod. Naglašala se je na vseslovenskem shodu „sluga“, in govorili so o nji tudi gostje, kakor je tudi navada pri tacihi prilikah, pri kojih vsak rad igra kralja Svatopluka, dobro vedoč, da so razgreta srca navzočnikov, in da si je blaga in rahla beseda gotova hrupnega pritrdjevanja. Govorilo pa se je splošno o slogi, katera naj bi objemala vse Slovence, in katera je ta dan v istini jednila vse Slovence, ker se je šlo v prvi vrsti zato, kako bi se obranili Slovenstvu obmejni naši bratje in kako nam je vsem postopati, da jih v detičnih naporih soglasno in krepko podpiramo. Molčalo pa se je o kranjski „slugi“, kar je bilo pametno, dasi revščič gospodom, ki so pričakovali, da se na shodu naša narodna stranka razkosa in vniči. Do takega mesarenja ni prišlo, niti na shodu, niti na poznejših sestankih. In to je značilno, ker ravno dokazuje, da tisto vedno kričanje po slogi na Kranjskem ni drugega nič, kakor gola reklama, koje si napravljajo nekateri politični praznoglavci, ki bi s to reklamo radi višje splezali ob drugu svojega blagostanja. Ti „politiki“ kriče vedno po slogi, pri tem pa nim niti ne razlože, kako si predočujejo tako slugo. Jedino kar povejo, je pač to, da naj bi odstopile osebe, katere so sedaj pri klerikalni stranki, in ozircma pri naši stranki merodajne, ter napravile prostor osebam, katere sedaj okrog „Slovenskega Lista“ najbolj kriče. To bi bila pač sluga po njihovi volji, ali slovenski narod bi od nje preklicano malo imel, bodi si, da prebiva na Kranjskem, bodi si, da prebiva ob mejah! Prava

sluga pa je na Kranjskem nemogoča. Narodna, kakor tudi katoliško-narodna stranka, obe imati svoja posebna načela, katera se zjediniti ne dajo. In če naj se prava sluga dožene, morala bi se tem načelom odpovedati jedna ali druga stranka, tako da bi iz dveh strank postala jedna celotna stranka z jednimi in istimi načeli.

Ta sluga bi pomenjala za stranko, koja bi se drugi podvrgla, popoln pogin. In bil bi to tudi nečasten pogin, ker je vselej nemožato in poniževalno odpovedati se načelom, na katera smo do sedaj prisegali. Vse to so sprevideli gospodje, ki so začeli vseslovenski shod, in zategadelj izostala je vsaka resolucija o kranjskih razmerah. Zategadelj pa se je tudi zgodilo, da se na shodu, kojega so se udeležili zaupniki celega slovenskega naroda, ni črhnila besedica ne proti klerikalcem, ne proti liberalcem: govorilo se je samo o zadevah, koje bole tako slovenskega liberalca, kakor tudi slovenskega klerikalca. Da je na svetu še dosti takih zadev, in da se o njih — četudi smo ločeni v različne tabore — brez težave složno posvetujemo, in da o njih isto tako lahko sklepamo, to je sijajno dokazal vseslovenski shod. Istotako pa je ta shod dokazal, da v tam ožnj razmere narodne stranke na Kranjskem ne povzročujejo nikacega zadržka. Od sedaj se bomo vsakemu v obraz smejali, če boče trdil — in take trditve čitali smo ne samo v „Slovenskem Listu“, nego tudi v drugih listih — da bodo kranjske razmere povzročile pogin naših obmejnih bratov. V tem oziru so „prepiri“ na Kranjskem brez vsacega pomena, in čisto nič ne kalé ljubezni in naučjenja za obmejne brate, koje nosimo na Kranjskem vsi v svojih srcih, naj smo že liberalci ali pa klerikalci! In da se je vse to ravno v ti dobi tako jasno izkazalo, to ni najmanjši uspeh vseslovenskega shoda!

V Ljubljani, 20. septembra.

V nemški katoliški stranki se v poslednjih dneh mncže znamenja, ki potrjujejo sum, da kričanje nemško-nacionalnih časopisov ni ostalo brez upliva. Pojavljajo se namreč v glasilih kato-

liške stranke glasovi, ki nekako obžaljujejo, da ni bila zavzela stranka napram jezikovnim naredbam drugačnega stališča. „Deutsches Volksblatt“ ni zaman ščuval in hujskal proti poslancem nemške katoliške stranke. Briksenski organ, ki je v zvezi s škofom in z Dipaulijem, in glasilo posl. Zallingerja, „Tiroler Volksblatt“, sta prinesla sedaj čudne enunciacije, v katerih se povdarja, v koliko ugodnejše in močnejše stališče bi imela stranka, ako bi se bila odločao upela naredbam. Bila bi prosta odija, ki jo tlači sedaj, in nadejati se je — piše dotični člankar — da se še pravočasno izmodri. „Narodni Listy“ pristavljajo, da so take vesti prav značilne za nekatero člene nemško-katoliške stranke. Zallinger je najizprijemljivejši človek, in Lienbacher je imel prav, ko ga je imenoval goloba, sedečega vsaki hip na drugi strehi. Taki pojavi pa vzbujajo mej Slovani sum, da niti vsi nemško katoliški poslanci ne poznajo pravice napram slovanskim rodovom. Gotovo pojмимо težko stališče nemško-katoliške stranke v večini, a sedanja doba zahteva samostojnosti in odločnosti, katerih posledica bo, da izide stranka iz kriz tolikanj močnejša in lepša. V večini mora vladati absolutna sluga, da se izjačvijo vse spekulacije obstrukcionistov, ki delajo z vsemi sredstvi na razkol v taboru pravice.

Dunajsko učiteljstvo. Centralno društvo dunajskega učiteljstva je povodom odpusta petorice učiteljev izdalo na občinstvo poziv, naj bi podpisalo materijalno odpuščene učitelje. Poziv pravi: „Boj proti svobodni šoli postaja v Avstriji vedno ljutejši: predlogu Verganija je sledil predlog Ebenhocha. Takemu obsojanja vrednemu početju se vstavljajo vsi, ki ljubijo šolo in omiko, zlasti pa učitelji. Toda učiteljstvo je odvisno, in to mora sedaj občutiti. Pet učiteljev je bilo nenadoma odpuščenih, dasi bi bil moral dunajski okrajni šolski svet odrediti po zakonu šole disciplinarno preiskavo. Ta čin je udarec za vse učiteljstvo. Centralno društvo predlaga torej, naj se ustanovi fond za kaznovance. Kdor se bori za omiko in prosveto, ne more in ne sme poginiti! — Ta „poziv“ je značilen za sedanjo dobo, pa osobito še za dunajske anti-semite!

LISTEK.

Šah-mat.

(Novela. — Spisal Iv. N. Vrtnik.)

„Prav, da si prišla, Ana! Imam ti nekaj zelo važnega povedati: inženérja sem videla.“

„Prednica! Mislila sem, da se je bogsigavedi kaj novega pripetilo, ker siliš svoj obrazek v tako resne gube — Inženér je prišel! Prav, prav. Imamo vsaj jednega gospoda več. — Pa kakšen je? Lep? In kar je glavno: ali še samec?“

„Počakaj vendar! Sedaj hočeš vse nakrat izvedeti. Gospod inženér je jako lep mož, krepke rasti, črnih las, ravnega nosu in črne brke ima. Jeli še samec, tega pa ne vem.“

„Ha, ha! Menda je prav tak, kakoršnega najdeš v vsaki modni knjiznici. Vsaka poteza na njegovem obrazu pravilna menda. Hú, taki možki mi ne ugajajo!“

„Ana, kako si vendar čudna! — Čemu je sploh treba među lepota? B'ago srce, vrl značij: to tvarja moža v besede pravem pomenu; ne pa lepota, bodi si potem že pravilna sli nepravilna.“

„Sevé, sévé, dušica; — le modruj zopet! —

„Auch im elendesten Aesopischen Küppel kann eine grosse, liebenswürdige Seele — wie ein Rubin aus dem Schlamme — glänzen! — Kaj ne, Schiller ti govori prav iz srca? — Pa mene vse to ne gane. — Če bom jaz kdaj koga ljubila, moral bo imeti na sebi kaj posebnega. — Blagega srca mora biti, praviš? — Dobro! Zakaj se pa še nisi zaljubila v adjunkta Gorenca? . . . „Najpoznišnji sluga, gospica“; — „vaša želja mi je ukaz“, — „vi ste izvor vsega lepega in dobrega“, . . . tako le sladko zna gosti. — In če mu porečeš, da je naj večji tepec na sveti, potrdil ti bo to tudi. — Ta je vendar čisti dobrega srca; — kaj? Zakaj li ne skušaš pridobiti si ga? Ha, ha!“

„Ker omahljivca, metuljčka ne bi mogla nikdar ljubiti. — Adjunkt lahko in prav rad povsod postreže z neslanimi frazami. Oz ume hvalisati najprej tvojo „junonsko“ rast, potem Testenove Magde, „črčne“ oči, Gričarjeve Argele, „albastrove“ polt, Rusove Márice, „bujne“ lase, Kunčičeve Ide mala, „rubinasta“ ustca . . . itd. Druzega niti govoriti ne ve. Ta publoglavec! . . . Kateri je najbližje, ta mu je najlepša in najmilejša. — Kako more tak mož ugajati pametnemu dekletu!“

„Saj imaš popolnoma prav, Ema; a morda bi ti ugajal profesor Vrhovnik, kateri beži pred

vsako žensko, a je pri tem večji prijatelj polne kupice?“

„Le norčuj se, jaz pa ostanem vendar le zvesta svojim nazorom. — Sicer si pa prav ti najbolj izbirljiva . . . Lep naj bo, pa meten in pa interesanten.“

„I sévé! Li meniš, da si bom izbrala za moža onega starikavega, duševno omejenega Hrastarja, zato ker je slučajno bogat? . . . Ne, ne, nikdar! Vsakdanji, nevedni ljudje mi strašno presešajo. — Ha, ha! Ne smem se spomniti, kako zaljubljen me je pogledaval tam iz svoje prodajalnice ta nori starac. — In kako me je rotil, naj postanem njegova; kaj mi je vse objubljaj, — v pismu seveda, sam se mi ni upal s tako prošnjo pred oči! — Ha, jaz žena prozajičnega trgovca, kateri se je že preživel v vsem menda, na strani katerega bi se smrtno dolgočasila . . . Ne, ne, pomlad in — zima, to se ne strinja! — Moj ljubi mora biti vzoren mož: mlad po telesu in duhu, žrke krvi in nenasvadih meških čednostij. Razlikovati se mora od tukajšnjih okornih in preprostih gospodov. — Kak „Karol Moor“ ali „Rinaldini“ bi me pa menda prav lahko očaral.“

„Oj, ti romantična glava! Kdo ti more ustreči, ko si tako izbirljiva? — Ne, morda bo novi inženér tako srečen, in se omili gospici Ani.“

Mirovna pogodba mej Turčijo in Grčijo se je v soboto podpisala, ker je Turčija, po izjavi francoskega ministra Hanotauxa, sprejela sedaj tudi drugo in šesto točko pogodbe. Grčija plača okoli 50 milijonov frankov. V ta namen se ustanovi iz zastopnikov vseh velevladstij obstoječa mejnarodna komisija, ki bo v zvezi z atenskim parlamentom določila način in vire plačevanja. Turške čete zapuste čez mesec dni Tesalijo, kjer se jim itak jako slabo godi. Vešji del dežele je popolnoma opustošen in brez živine. Grki so večinoma zapustili Tesalijo ter se le počasi vračajo. Vsed tega trpe turške čete pomanjkanje vsrge. — Na Kreti so vpeljali admirali, ki so prevzeli vso odgovornost za red, vojaško sodno komisijo. Guverner pa je na ukaz pčrte protestiral, češ, da je taka komisija v nasprotju z zakoni turške države in z narodnim pravom ter da žali suzereniteto sultanovo.

V španskem kabinetu Azcurraga, ki poluje komaj par tednov, se že izvrši izprememba. Finančnega ministra Navarra Reverterja je škof na Majorki izobčil iz katoliške cerkve, ker je ukazal minister nekatera prostrana posestva duhovništva na Majorki fiskusu na korist konfiscirati. Ministerstvo je hotelo izpočetka ugovarjati, a duhovništvo ima v Španiji preveliko moč, zato je moral minister odstopiti. Reverter vodi le še provizorično finančna dela, ker se ni vrnila še regentinja v Madrid, ki končno odloči.

Angleži nimajo posebne sreče v svojih bojih z ustaškimi Indi. V tetrtek so zgrabili Mohmandi četo generala Jeffreyja in jo zapodili v beg. Angleži so izgubili pri tem 129 mož in 9 častnikov. Tudi general je bil lahko ranjen. Sploh je angleška vojska slabo preskrbljena s poročevalci in transportnimi oddelki. Voditelji dobivajo čisto slaba ali celo napačna poročila, vsled česar se zgodi mnogo taktičnih napak. Na angleških železnih pa vlada radi velike množine vlakov nered. Nedostaja lokomotiv, radi česar ostajajo vozovi več dni napremaknejši, in živina poginja v njih od lakote.

Vseslovenski shod.

Brzobjavka.

(Konec.)

St. Ilj: Slovenski pozdrav zbranim bratom Slovanom od nemške meje. Oj Vašega shoda si obetamo najlepših uspehov za ljubo nam slovensko stvar. Slava! Živeli! V imenu šentiljskih Slovencev — M. Kelemina, R. Janežič, Fran. Flucher.

Stokly, Češko: Zaradi neodoljivih opravkov ne morem priti k shodu. Želim najbolji uspeh! Dr. Brzcrad, državni poslanec.

Tolmin: Razderite danes tudi meje, katere smo si dosledob sami gradili ob Savi, ob Ljubelju in na Krasu! Tako bodi vseslovenski shod, temelj vseslovenski domovini. To dal Bog! Pax vobiscum. — Dr. Toller.

Trst: Može! Z zlatom in biseri zapišite današnji dan v zgodovini našega naroda! — Fajdga, Pčič.

Trst: Z upanjem gledamo v Ljubljano ter želimo obilnega sadu. — Gospodarsko društvo.

Trst: Iz srca želim najbolje uspehe današnjemu velepomembnemu dnevu, ki naj je začetek nove srečnejše dobe. V to pa zahtevamo jednako-

„Mogoče! — Če le ni tako vaakdanji človek, kakoršni so vsi naši gospodki... Prav rada bi ga videla in izpoznala. — Je-li narodnjak?“

„Papa mi je pravil, da je Italijan, vročekreven Italijan; a govori baže tudi precej pravilno slovenski.“

„Res, res? — Škoda, da ga še ne poznam.“

„Veš kaj, pojdiva na klanec vijolic brat; potem pa kreneva na spodnjo stran, kjer je gotovo inžerér pri delu.“

„Saj je res! Kar pojdiva!“

Ana Klančič, učiteljica na dekliški šoli v G., je bila v istini romantična glavica, kakor jo je imenovala prijateljica Ema.

O leta in mater je izgubila še v prav zgodni mladosti. Odgojo mladega dekleta je prevzel jedini bližnji sorodnik, njen ded, posestnik v Mariboru. Ta je ljubil svojo unukinjo nad vse: česar je le pozelelo nje srce, vse jej je izpolnil. — Ni se torej čuditi, da je postala kmalu mala Ksantipa, kateri se je moralo vse pokoriti. Za domača dela ni imela posebnega veselja; tem raj pa je tičala v knjigah; katerih je bilo v dedovi knjižnici precej veliko. —

Kar jej ni nihče zbiral berila ter je čitala vse vprek, vstvarjala je njera itak kujna domišljija o

pravnost, gojimo slogo in bratoljubje. Na zdar! — Dr. Truden.

Trst: Prepotrebne mu shoda kliče: Le naprej! — Konsumno društvo.

Trst: Vzbujeno, narodno ženstvo kliče iz dna duše svoje: Bog živi vas! — Narodno ženstvo.

Vipava: Srčno pozdravljeni zastopiki slovenskega naroda pri resnem delu za boljše bodočnost našo. Živela sloga! Vipavska čitalnica.

Vodice: Pozdrav bratom na sestanku! V okviru hrvatskega državnega prava je naša rešitev. Nemci, Madjari in Italijani so s pomočjo domačih renegatov neprijatelji našega blagostanja, zedinjenja in samostalnosti. Viribus unitis v borbi za naša grava! — Ivo Markoč, Pavao Raca, Ivo Baresin.

Vrbenik: Bog blagoslovi delo za vero in domovino! — Dominič, župnik.

Zader: Prisostvujem duhom. Živeli vodje bratskega naroda. — Korlajt, narodni zastopnik.

Zader: Pozdravljava zbrane brate ter želiva najboljši uspeh. — Perič, Biankini, narodna zastopnika.

Zader: Vsed poslov zadržan obžalujem, da se ne morem udeležiti sestanka, ki naj bi bil na korist bratskemu narodu. — Vranković.

Zader: Današnjemu sestanku želim najlepši uspeh za dobrobit hrvatsko slovenskega naroda. — Dr. Klaič, narodni zastopnik.

Zader: Osrednji odbor narodno-hrvatske stranke pozdravlja skupščino, želeč, da imajo sklepi najboljši uspehe. — Predsednik Vranković.

Zalec: Današnji sklep najodličnejših sinov domovine, s kojim se strinjamo iz srca tudi mi, naj nam bodi bodoči načrt v dosego blagostanja in svobode slovenskega naroda. Živela sloga in vzajemnost! Živeli Slovenci, Hrvati in drugi Slovani! — Župan Šrca.

Železna Kaplja: Odličnim zastopnikom slovenskega naroda kličejo podpisani gromoviti: Na zdar! — Šervicelj, Lenc, župnik, Traun župnik, Snger kaplan, Mabi župan, Haler občinski svetovalec.

Žminj: Združenim bratom kličemo: Slava! — Filipič.

Žminj: Vsed najnih opravil zadržan, sem v duhu z vami in kličem: Bog blagoslovi vaše delo! — Klinar.

Dalje so pisмено* pozdravili shod, želeč mu najboljših uspehov, gg.: Državni poslanec in dvorni svetnik Fr. Šuklje, drž. poslanec Rusin Mandyczewski, V. Orlandini, St. Kramar iz Rakotola v Istri, J. Ladavac iz Karkavca, J. Gojtan iz Kaščege, J. Perinčič iz Soče in drugi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. septembra.

— (Po vseslovenskem shodu) Omeniti moramo sobotne novice „Slovenčeva“ o vseslovenskem shodu, ker je podrla jedno naših nadej, ki jih je rodil ta shod. Shod je soglasno in obnavdušenem pritrjevanji vseh navzočnikov, posvetnega in duhovskega stanu, vzprejel resolucijo s katero se zahteva: „Da se pod uplivom organov c. kr. vlade in tudi z novci hrvatskih vernikov ne odgajajo duhovniki, skoro izključno sinovi italijanskih roditeljev, v italijanskem jeziku in duhu ter se nastavljajo mej hrvatske vernike duhovniki italijanske narodnosti in čustva, nevešči hrvatskemu jeziku — kakor se to dogaja posebno v jedni diecezi — ampak da se za hrvatske vernike vzgajajo duhovniki, vešči hrvatskemu jeziku in zavzeti za

življenji, o ljudeh čudna nazore. Često je sanjala cele romane, katerih junakinja je bila sevé — ona. — Jednakoernno življenje v dedovi hiši jo je strašno dolgočasilo. Hotela je mej svet; postati sama ostojna, neodvisna, samasvoja, je bila nje srčna želja. Sklenila je, da postane učiteljica. — Ko je dedu povedala svoje misli, se je ta pač nekoliko protivil, češ: kako bo živel, brez svoje miljenke! A končno se je udal, zlasti ker je vedel, da njegovo premoženje ni veliko.

Ana je bila zelo nadržana. Vrlo dobro je vsevala na ljubljanskem učiteljskem, ne da bi jo to stalo dokaj truda. Koncem tretjega letnika pa jej je obolel ded in kmalu tudi umrl. Njegova vnukinja je ostala čisto sama na svetu. Studirala je dalje; jedno leto za tem je izvršila zrelostni izpit. — Stari oče jej je zapustil 4000 gld. Ker ta glavica ni zadoščala njenim potrebam, in si je itak želela iti mej svet, prosila je za službo na dekliški šoli v G., kjer je sedaj drugo leto nastavljena. —

V G. se je živahna, in odložna Ana prav kmalu vsem omilila; zlasti v začetku so jo vsi kar občudovali. Bila je pa tudi izredno lepe rasti in krasnega okraza; najlepše na njej so bile ognjeno-črne velike oči z dolgimi, resastimi trepalnicami.

(Dalje prih.)

blaginjo hrvatskega ljudstva.* V utemeljevanje te resolucije je posl. Spinčič pojasnjeval detične razmere in grajal ter obsojal postopanje cerkvenih dostojanstvenikov v Istri. Ugovarjal mu ni nihče, vsi udeležniki so mu pritrjevali. „Vaterland“ je Spinčiča grajal, da je govoril tudi o cerkvenih rečeh in „Slovenec“ mu pritrja, pisoč, da „v tem ima „Vaterland“ popolnoma prav, kajti „vsak katoličan zlasti pa še duhoven, mora vedno strogo varovati cerkveno pravno stališče in po tem stališču spadajo take stvari jedno pred kompetentno cerkveno oblast, nikdar pa ne pred političen shod“. Ta izjava nas je presenetla, saj se ž njo obsojajo vsi slovenski državni poslanci. Kar je Spinčič rekel, je govoril samo v utemeljevanje nasvetovane resolucije, katero so pripravili državni poslanci in za katero so vsi skupno in solidarno odgovorni; obsojba „Vaterlandova“ in „Slovenčeva“ torej ne zadene samo Spinčiča, ampak se tudi in še v prvi vrsti nanaša na resolucijo, saj se ne graja samo ostrost Spinčičevega govora, ampak graja se, da je sploh govoril o cerkvenih zadevah, kar pa je z ozirom na predlagano resolucijo moral storiti. „Slovenec“ se je s svojo izjavo postavil v nasprotje z vsemi slovenskimi drž. poslanci in izpodbil jedno zahtevo vseslovenskega shoda, in sicer jedno, katera je za istrske Hrvate najvitalnejšega pomena. Tega ni obžalovati samo iz narodnih ozirov, ampak tudi zategadelj, ker je prav ta resolucija obujala v nas upanje, da so klerikalci vsaj nekoliko odnehali od svojih, na katoliškem shodu formulovanih „načel“. Naavzlic tej izjavi upamo danes še vedno, da ostanejo vsi slovenski poslanci zvesti vsem na shodu vzprejetim resolucijam in da porabijo ves upliv, da pribere istrskim Hrvatom ravnopravnost tudi v cerkvi.

— (Občinski svet) imel bo jutri, v torek, dne 21. septembra ob petih zvečer v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Koméaskega ulicah izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Volitev odseka trojice za posvetovanje o ustanovitvi mestne godbe. IV. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o izjavi pravnega konzulenta mestne občine ljubljanske o zadevi vključene servitute pri posestvu kneza Karola Auersperga; 2. o razpisu c. kr. deželne vlade o zadevi prošnje stavbnika Viljema Treeta za stavbno dovolilo. V. Finančnega odseka poročila: 1. o nakupu nekaterih, za napravo Kuhrove ceste potrebnih parcel; 2. o dopisu mestne branilnice ljubljanske za odobritev obrestne mere 4-30% glede posojila, katero se je s sklepom upravnega odbora z dne 31. avgusta letos dovolilo društvu „Narodni dom“ v Ljubljani. VI. Stavbnega odseka poročila: 1. o dodatnem odobrenji nekaterih zaradi nujnosti po mestnem magistratu oddanih stavbnih del; 2. o odobritvi regulacijskega načrta in o dotičnem razpisu c. kr. deželne vlade; 3. o rekurzu Iv. Kneza proti magistr. odloku št. 39.758/1896; 4. o ugovoru Alojzija Pauschina proti magistr. odloku št. 10.656/1897; 5. o prošnji Marije Potočnikove za spremembo regulacijske črte pri njenih hišah št. 5 in 7 ob Šentpeterski cesti; 6. o nasvetih enkete, sklicane zaradi rešitve kolodvorskega vprašanja; 7. o dopisu županovem glede rešitve Ivan Mohorčevega rekurza z seji obč. sveta dne 7. sept. t. l.; 8. o oddaji del za napravo Kuhrove ceste; 9. o regulacijskem načrtu za Vodmat in za oni dal mesta, ki leži za južnim kolodvorom ob obeh straneh Danajske ceste. VII. Odseka za uboge poročila: 1. o samostalnemu predlogu obč. svetnika Ivana Šubica glede ustanovitve grelnice; 2. o določitvi, kako je postopati pri izdajanju spričeval v dosego pravice revnih v smislu naredbe ministerstev za pravosodje, notranje in finance z dne 23. maja 1897, drž. zak. št. 13; 3. predlogu obč. svet. dr. V. Gregoriča, kako bi bilo premeniti oskrbovanje ubogih glede na novi domovinski zakon; 4. o sprejetji ubožne ustanove Lize Karličove v smislu deželnega predstava razpisa št. 12.638 z dne 25. avgusta 1897. l. VIII. Policijskega odseka poročila: 1. o ustanovitvi mestne posredovalnice za posle in delavce; 2. o prizivu štirih prodajalk na Pogačarjevem trgu proti magistratovemu ukazu, da morajo dne 1. novembra 1897 zapustiti in potem podreti barake; 3. o prošnji zadruga prevoznikov, da bi se opustilo stojišče na Resljevi cesti; 4. o predlogu županovem, da bi se upeljal drug način odvažanja in nabiranja smeti; 5. o predlogu magistratovem, da bi se za portale in naogledne predalnike, ki segajo čez stavbinsko črto na javni svet, pobirala posebna priznavalna

Nečiste primese, katere privedejo Santalni esenci, da bi jo razpečavali ceneje, povzročajo bolezni na ledicah. Ime **Midy** garantuje za vsako škatljico, da je pristna. To zdravilo osvobodi vsakogar v 48 urah popolnoma izvestnih infekcij. VI. (243-2)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

September	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	732.5	12.9	sl. jvzh.	skoro jas.	
19.	7. zjutraj	731.1	12.1	sl. svzh.	oblačno	14.6
	2. popol.	728.7	19.2	p. m. jug	oblačno	
	9. zvečer	725.7	13.7	sl. szah.	dež	
20.	7. zjutraj	726.1	13.8	sl. jvzh.	del. jasno	22.3
	2. popol.	727.8	17.7	sr. jzah.	pol obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 14.1° in 15.0°, za 0.4° pod in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 20. septembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gid.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	10	"
Avstrijska zlata renta	124	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	30	"
Ogorska zlata renta 4%	131	"	70	"
Ogorska krona renta 4%	99	"	35	"
Avstro-ogorske bančne delnice	942	"	—	"
Kreditne delnice	358	"	90	"
London vista	119	"	75	"
Nemški drž. bankovci sa 100 mark	58	"	72 1/2	"
50 mark	11	"	73	"
50 frankov	9	"	52 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dne 18. septembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gid.	159	gid.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gid.	189	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gid.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	8	"	70	"
Kreditne srečke po 100 gid.	198	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Budolfove srečke po 10 gid.	26	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gid.	164	"	—	"
Framway-društ. volj. 170 gid. a. v.	433	"	—	"
Papirnatih rubelj		"	27 1/2	"

Prodajalnica

v kateri se izvršuje trgovina z mešanim blagom že nad 30 let, odda se takoj v najem.

Natančnejša pojasnila daje lastnik **France Kos v Idriji.** (1432-1)

Stavišče

(stavbeni prostor)

eventualno kakšna manjša hiša z vrtom se želi kupiti. Pismene ponudbe z natančno ceno sprejema pod naslovom „Stavišče 1000“ upravnistvu tega lista. (1426-2)

Vsem sobratom, prijateljem in znancem, od katerih mi ni bilo mogoče povodom svojega odhoda osebno se posloviti, kličem:

prisrčni „Na zdar!“

Val. Uršič.

(1427)

Ivan Škerjanec

gostilničar v Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 6 priporoča

kranjske klobase

lastnega izdelka, iz zanesljivega prašičjega mesa. Razpošilja tudi v zavojih po 5 klg. in višje po pošti proti povzetju. (1408-4)

Vsak torek in petek večer dobé se sveže klobase za pečenje, prekajene pa vsak dan v gostilni, kjer se toči pristno, naravno vino.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Proga čez Trbiž. (962-214)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris, čez Klein-Roifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Roifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Roifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. svečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansees, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut svečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 28 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 5. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Izjava.*)

Pred nekaj dnevi je bil radi raznih tatvin aretovan trgovski pomočnik pri g. Skabrnetu, J. Žitnik.

Kakor čujem, govori se ponekod, da sem ta aretovani trgovski pomočnik jaz.

Z ozirom na te razne govorce izjavljam, da z aretovancem nisem niti identičen, niti sploh v kakem sorodstvu.

V Ljubljani, dne 20. septembra 1897.

(1431)

Jos. Schitnik
trgovec.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Velika množina frišnih in izvrstnih

brinovih jagod

se dobi na prodaj po nizki ceni pri g.

J. Koren-u (1395-3)

v Ljubljani, na Sv. Petra nasipu šte. 37.

Proda se ali dá v najem na tri leta

po najnižji ceni (1417-2)

prodajalnica

z jedno sobo, kuhinjo in dvema kletima na prav lepem prostoru pri farni cerkvi zraven šole. — Več pote lastnik **Ant. Hönigsman** v Semiču št. 31.

P. n.

Šolskim vodstvom in gg. trgovcem na Gorenjskem naznanjam uljudno, da ima gospod

Karl Florian, knjigotrtec v Kranju

glavno zalogo svojih šolskih zvezkov v prid „Učiteljskemu konviktu“, katere prodaja po moji originalni ceni.

Z odličnim spoštovanjem

(1418-2)

Jos. Petrič

trgovina s papirjem v Ljubljani.

Prevzame se v najem

gostilna

najraje v Ljubljani, eventualno tudi drugod. — Ponudbe naj se pošljejo pod naslovom „Prevzetje gostilne“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (1411-3)

Trgovska-obrtna zadruga v Gorici razpisuje mesto (1420-2)

knjigovodje.

Prošnje s spričevali vložiti je do 1. oktobra 1897 na vodstvo zadruga. Plača po pogodbi.

VIZITNICE Národna Tiskarna.

Knjigarna KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah. (1391-6)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Valentin Uršič

Jerica Uršič rojena Pirc

poročena.

(1428)

Hostanjevica, dne 20. septembra 1897.

Mesto vsacega drugega naznanila.

Št. 598.

Razpis službe.

M. š. sv.

Na mestni nemški deklški šestrazrednici je stalno popolniti

V., eventualno VI. učno mesto

s prejemki četrte plačilne vrste in z običajnimi pripadninami in z dostavkom, da bo imenovana učiteljica v službovanje prideljena mestni deklški osemrazrednici.

Prosilke za razpisani mesti imajo pravilno opremljene prošnje predpisanim potom pri podpisnem šolskem oblastvu vložiti najpozneje

do 15. oktobra t. l.

Na prošnje, ki se vložé po omenjenem roku, se ne bode oziralo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

(1429-1)

dne 16. septembra 1897.

Tschinkel-nov kavni zdrob

je najboljši, najkrepkejši in zato tudi najcenejši dodatek k bobovi kavi.

Dobi se v vsaki specerijski trgovini.

(1371-8)